Popol Vuh (Mayaların Kutsal Kitabı)

Gizemli Medeniyetler

Mayaların Amerika kıtasında Kolomb öncesi dönemin en karmaşık yazı sistemini geliştirmiş olmalarına karşın, taş dışındaki nesnelere yazılmış örneklerden bize ulaşanlar birkaç parçadan oluşuyor. Dayanıksız malzemelere yazılmış olduğu düşünülen bütün edebiyat metinleri arasında, bugün elimizde, incelemeye elverişli sadece birkaç örnek var. Bunların da en iyi bilinenleri, dört Maya yazmasının yer aldığı Popol Vuh ile Maya efsane, kehanet ve tarihinin kaydedildiği Chilam Balam Kitapları.

Popol-Vuh ya da Pop Wuh, Kişe-Mayalar'ın kutsal kitabıdır. Bugüne kadar bulunan en büyük Maya belgesidir. Popol Vuh, 17. yüzyıl civarında çevrilmiştir.[3] Adı, *“zamanların kitabı”* ya da *“olayların kitabı”* anlamına gelen Popol-Vuh, Mayalar'da kadim zamanlardan beri aktarıla gelmiş sözlü tradisyonun yazıya geçirilmesiyle oluşmuştur. 18.yüzyılda rahip Francisco Ximenez tarafından İspanyolca'ya çevrilmiştir. Kitapta evren, Tanrı, evrenin oluşumu, dünya çağları, evrendeki ilkeler, inisiyasyon vs. hakkındaki bilgiler sembolik bir anlatımla sunulur.

Eserde nesilden nesle aktarılan efsaneler, maya-kişe halkının tarihi bakımından önemlidir. Rig-Veda ile Zend-Avesta'dan eski olan ve insanlık tarihi üstüne en eski belge sayılan Popol-Vuh, XVI. yy.dan kalma bir nüshasından (1550-1560 arası) bilinir. Bu nüsha, gelenekleri korumak amacını güden bir elyazmacının eseridir. Popol – Vuh'un Latin harfleriyle maya dilinde yazılan bu nüshâsı, XVIII. yy.ın başında da P. F. Ximenez tarafından İspanyolca'ya çevrildi.

Bir Kişe alimi milletinin binlerce yıllık geleneğini kapsayan metinleri toplamasıyla ortaya çıkarttığı Popol Vuh'u 18. yüzyılın başlarında rahip Francisco Ximenez tercüme eder. Yerliler, bu öğretileri titizlikle saklıyorlardı. O kadar ki, kitabın ismini bile ağızlarına almıyorlardı. Ama bununla birlikte benliklerine bu kitabı mal etmiş ve ezberlemişlerdi.

Kitaptaki metinler dünyayı çağlara ayırmıştır. Beşin çağın bitişi,

bugünlerde epey popüler olan **2012** yılına denk gelir, Eric Thompson' ın araştırmasıyla. Popol Vuh' a göre beşinci çağın bitiminde kıyamet kopacaktır ama bu kıyamet bir çağın bitmesi anlamına gelmektedir. Beşinci çağın bitiminde Güneş, Samanyolu Galaksisiyle hizalanacak ve enerji dünyaya ulaşarak herkesin kendi aydınlanmasını (iyi veya kötü değer yargılarıyla alakası yok) yaşayacağını ileri sürer. Yaklaşık 3-4 sene önce Popol-Vuh'u okuduğumda epey bir heyecanlanmıştım o sıralar kutuplardaki manyetik alan değişimleriyle ilgili haberlerde çıkıyordu ve 2012'ye bağlanıyordu. Herkesin bir yorumda bulunduğu, bindiği dalı keserken umutlarını bağladığı **2012** için bir görüş belirtmek istemem. Lakin Popol-Vuh gibi bir kitabı, insanlık tarihinde en eskilere dayanan metinlerini incelemek aynı zamanda bir uygarlığın bilinçaltı hikayelerine tanık olmak, medyadaki foton kuşağı spekülasyonlarına tanık olmaktan elbet daha yararlıdır.Elyazması kitabın birinci kısmı, yaratılış konusunu içerir. İkinci kısımda ise Hunahpú et Ixbalanqué adlarındaki ikiz kardeşlerin öyküsü bulunur ki, James Churchward, Mircae Eliade, Cihangir Gener gibi araştırmacı yazarlar tarafından bu öykü, inisiyasyon sınavları ve aşamaları sürecinin sembolik anlatımı olarak yorumlanır;

Dünya ve canlıların yaratılmasından kısa bir süre önce, İxbalanque ve Hunaphu, yeraltı dünyası tanrısına meydan okurlar. Ancak tanrıya giden yoldaki bazı tuzaklardan kurtulmalıdırlar. Birçok tuzağı geçtikten sonra yarasa dolu bir odaya girmek zorunda kalırlar. Orada ölüm vampiri, Hunaphu'nun kafasını koparır. Sonra yeraltı tanrıları bu kafa ile bir çeşit top oyunu oynarlar.İxbalanque, tanrılara çaktırmadan Hunaphu'nun kafasını bir tavşanla değiştirir. Tanrılar tavşanı atınca, tavşan koşmaya başlar ve kaçar. Tanrılar da şaşırır, tavşanın peşinden giderler. İxbalanque, kardeşinin kafasını yerine takarak onu canlandırır. Yeraltı tanrıları geri döndüklerinde iki kardeşin de sağ olduğunu görünce çok sinirlenirler. Kahraman kardeşler de yeraltı tanrılarına saldırdılar, onları alt ettiler. Kötü tanrıların egemenliklerini yitirmesiyle evrendeki düzen rahatça kurulabilmiştir.

Churchward'a göre, Mayalar önceleri tektanrılı Mu Dini'ne bağlı topluluklardı. Dinleri sonradan yozlaştırılmış ve sembollerin, zamanla, Mısır'daki ve Hint'teki gibi, anlamlarını anlamayanlarca ilahlaştırılması sonucunda, çoktanrılı bir din haline getirilmiştir.

İspanyollar 1500'lerde Orta Amerika'ya girince, Mayalara ait çok sayıda

hiyeroglif yazısını yok ettiler. Mayalar Latin harflerini öğrendikten sonra, eski eserlerden bazılarını bu alfabeyle yazdılar; bu durum aslında misyonerlerin, bu metinlerin Mayaların atalarından kaldığı konusunu anlamalarını güçleştirdi. Böyle metinlerden biri bugünkü Guatemala'da konuşulan K'iche' diliyle 16. yüzyıl ortalarında yazıya dökülmüş bir Maya yaratılış efsanesinin yer aldığı Popol Vuh 'tu (*"Kurul Kitabı"*). Bu kitaptaki öyküler geçmişte sözlü anlatımla ve belki de yok edilmiş hiyeroglif metinlerden biri aracılığıyla sonraki kuşaklarla aktarılmış olmalıydı.Popol Vuh uzun yıllar gizli tutuldu. Chichicastenango'da (Guatemala) Peder Francisco Ximénez 1702'de metni buldu ve eşref saatine denk gelmesi nedeniyle yakma yoluna gitmedi. Bunu yapmak yerine, bir kopyasını çıkardı ve İspanyolca çevirisini kaleme aldı. Özgün K'iche' metni günümüzde hâlâ kayıp; ama rahibin çıkardığı kopya ve hazırladığı çeviri Chicago'daki Newberry Kütüphanesi'nde bulunuyor.Günümüze ulaşan Maya yazmaları, incir ağaçlarının işlemden geçirilmiş iç kabuklarından yapılma uzun şeritlere çizilen ve daha sonra akordeon gibi kıvrılan resimli hiyeroglif eserler şeklindedir. Çok yıpranmış ve sadece bazı bölümleri okunabilir durumda olsa da, bu metinler Maya uzmanları için mükemmel bir kaynak olma özelliğini koruyor. Yazmalardan üçü şu anda bulundukları kentlerin adını taşıyor: Madrid, Dresden ve Paris. 1965'te Meksika'daki bir mağarada bulunan Grolier Yazması adlı metin ise şu anda Meksiko kentinde bulunuyor.

Popol Vuh ve Yaratılış

Maya geleneğine göre yeryüzündeki canlılar bugüne dek her biri çok uzun zaman dilimlerini kapsayan ve tufan benzeri yıkımlarla sona eren dört çağ ya da devir geçirmiştir.Mayalar'ın kutsal kitabı Popol Vuh'a[136]göre çok eski çağlarda devler de yaşamış ve yarı-ilahlar devleri öldürerek "devler çağı"nı bitirmişlerdir. Şimdi beşinci çağda bulunmaktayız. Şimdiki dünya, bir haçın uçları gibi dört yönde yerleşmiş dört kardeş koruyucu (Bacab'lar) tarafından taşınmaktadır.Mayalar'ın kutsal kitaplarından Popol-Vuh'ta, yaratılış, dünyanın meydana getirilişi ve daha sonraki bir çağda ataların imal edilmesi hakkında şu sözler, Mayalar'ın yaratılışla ilgili inanışları hakkında bir fikir vermektedir:"Ses fiil demektir, kelam yaratılış demektir. Yer, kelam ile yaratıldı. Kelam yedi rakamı oluşturularak geldi.(...) Yerkabuğu (karalar) mevcut değildi. Yalnızca sular ve göklerin enginliği vardı. Karanlıkta her şey hareketsizlik ve sessizlikten ibaretti. Yalnızca

yaratıcı, yapıcı, egemen olan, hayat veren, bir ışık olarak suyun üzerinde yüzen, tüylerle kaplı yılan vardı. Onlardır vücut veren, onlardır yaratan. Onlar yeşil ve maviyle çevrilidirler. İsimleri Gucumatz'dır.(…) O devirdeki varlıklar şekilsizdi. Konuşmasını biliyorlardı. Daha güneş görünmüyordu. (…) İlahlar dördüncü çağın ilk insanlarını ise yoğurarak oluşturdular. Dördüncü çağın ataları olarak önce dört erkek yaptılar, sonra erkekler uyurken kelam yoluyla onlara dört kadın yaptılar. Bu atalar, ilahlara benzer olarak yapılmışlardı, benzerleriydi, mükemmeldiler. Gördükleri her şeyi öğreniyor, anlıyorlardı. Bilgi ve bilgeliklerini (sanatkarlıklarını icra ederek) taşlara, dağlara, doğaya yansıttılar. İlahlarla aynı dili konuşuyorlar ve birbirleriyle mükemmel biçimde anlaşıyorlardı. Sonunda her şeyi bildiler ve Yer ve Göğün dört köşesini, dört yönünü incelediler. Fakat ilahlara denk olmaları ilahların hoşuna gitmedi; böyle olunca ilahlarla insanlar arasında ayrım kalmıyordu. Bu yüzden büyük ilahlar insan-ilahların, yani ataların gücünü sınırlama kararı aldı. Bir aynanın yüzünün buğulanması gibi ataların gözlerini kararttılar, artık insanlar ancak kendilerine yakın olanı görebileceklerdi. ‘Güneşin doğduğu ülke'de yaşayıp çoğaldılar.

Popol-Vuh ve Geçmişteki Nükleer Savaş

Popol-Vuh Mayalar'ın İncil'i sayılır. Latince'ye tercümesi 1544'de Adiran Recinos ve Villacosta tarafından yapıldı. Kitap; Yaratılış Tanrıların savaşı ve göçler-yerleşmeler bölümlerinden ibarettir. Tekvin kısmı İncil'deki Tekvin'e çok benzer. İşte Popol-Vuh'tan ilginç bir pasaj: *“Zaman çeşitli bölümlere ayrılmıştır. Birinci zaman Kaplan Güneşi zamanıdır. Bundan sonra büyük Rüzgarın Güneşi daha sonra Ateşli Gök Güneşi zamanları geçmiştir. Bir de şimdiki zaman vardır. Şimdiki zaman dünyanın sonuna kadar devam edecektir. Ve işte üçüncü zaman insanları tanrılar tarafından ölüme mahkuma edildiler. Ve büyük bir ateş zehir taş yağmuru göklerden yağdı. Ateşten daha sıcak rüzgarlar insanlığı mahvetti. İnsanların önce tırnakları döküldü derileri soyuldu gözleri kör oldu etleri çürüyüp dağıldı. Bu felaketten korunmak için insanlar mısır yığınları gibi evlerde üst üste yığılıp saklandılar. Fakat öldüren rüzgar her yere erişti. Hepsini eritti. Mağaralara saklanmak isteyenler mağaraları erimiş buldular. Ağaçlara bulunan avcılardan bile pek çoğu zehirlendi çoğunun vücutlarında büyük yaralar açıldı.”* Bilim adamları tarafından yapılan incelemeler, Maya-Quichi'lerinin kutsal kitabı Popol-Vuh'un Tevrat'tan Hintlilerin

Vedda'larından ve İranlıların Zend-Avesta'sından çok daha eski olduğunu ortaya çıkarmıştır. İşin asıl şaşırtıcı tarafı Popol-Vuh'un yazdıklarının Hint asıllı kutsal yazılarla (Ramayana ve Drona Parva) desteklenmesidir!..Bu Hint yazılarında şüpheye yer bırakmayacak şekilde bir nükleer savaşın hikayesi anlatılmaktadır. Onlardan alınmış şu pasajı inceleyelim: *“Güneşten 10.000 defa daha kuvvetli olan korkunç ateş şehirleri mahvetti. Bu ateş insanların saçlarını ve tırnaklarını döktü. Duvarlarda yalnız gölgeleri kaldı. Kuşların tüyleri beyazlaştı. Bu ateşten kurtulmak için askerler kendilerini nehirlere attılar. Sağ kalanlar yaşayabilmek için eşyalarını nehirde yıkadılar. Bunlar birdenbire değiştiler maymunlaşıp ormanlara çekildiler. Üçüncü zaman insanlarından maymunlardan başka yaratık kalmadı. Derler ki maymunlar insanlardan türediler o yüzden insanlara çok benzerler.”* Hint kutsal kitaplarından biri diğeri olan Mosola Purva'da da bu konu ile ilgili yazılar buluyoruz: *“Bu bilinmeyen bir silahtır; Demirden bir şimşek... Ölümün büyük habercisi... VRİŞNİ ve ANDAKA ırklarını bir anda mahvetti. Yanan cesetler tanınmaz hale gelmişlerdi. Birkaç saat içinde yiyecek maddeleri çürüdü zehirlendi. Ve işte KUKRA uçan bir VİMANA'dan üçlü şehir üzerine uzayın kuvvetini içinde taşıyan ölüm taşını attı. On bin güneşe bedel dumanla karışık bir ateş gök yüzüne yükseldi. Vimana gökteydi. Fakat aşağıda üçlü şehirden iz kalmamıştı.”* Bu çok eski yazıları inceledikten sonra oturup düşünelim. Asya ve Amerika... Birbirinden 20.000 km. uzakta iki ayrı kıta... İkisinin de kutsal yazılarında aynı şeyler yazılı!.. İster istemez çok eski çağlarda dünyanın iki ucunda patlak veren bir nükleer savaşı düşünmeye zorlanıyoruz!.. Bugün artık çok eski devirlerde Asya ve Amerika kıtalarında nükleer silahların kullanılmış olduğu birçok bilim adamı tarafından kabul etmektedir.

İlgili yayınlar

Raphail Girard, *"Popol Vuh/ Maya Kişeler'in Kutsal Kitabı"*, Ruh ve Madde Yayınları.